φορῶσιν οἱ νυμφίοι, πρὸς τὸ φαίνεσθαι τεκμήριον οἶμαι τῆ βαφῆς. ἐκ ἔς ἃ οὐδὲ οἱ φησι ποικίλα ἱμάτια ὀνὶ τῶν κοσμῆσαι τὼ νύμφιω.

GERARDVS. Δαπάναις,] neque poteritis vos ornare sumptibus vestium, pro sumptuosis vestibus, τοῖς ἱματίοις δαπανοῖς, καὶ πολυτελέσι.

Σχόλια. Καί τοι τί πλέον πλουτεῖν.] τίς χρεία ὅστι τὸ πλουτεῖν. ὅτε ἀπορεῖτε, ὧν χρήζετε.

GERARDVS. Καί τοι.] Iam quod si ita res habet: τί, ὅστι. s. ἀν, ἀνθρώπους πλουτεῖν πλέον, quid est quod dicamus homines amplius ditescere solito, vbi omnia hæc illis defuerint. Quasi diceret pauperiores multo futuros, quare non modò vanum esse consilium horum senum, sed & homi-

A nibus longè deterrimum futurum. δεῦρον cõtractum à δέευρον, thema δέομαι.

BISETVS. Τὸν χειροτέχνω] Θεόκριτος ἐν καρυλλίῳ,

Ἁ πενία Διόφαντε μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει
Αὐτὰ τῶ μόχθοιο διδάσκαλος. οὐδὲ γὰρ εὑρεῖν
Ἀνδράσιν ἐργατίναισι κακὰ παρέχοντι μέριμναι.
Κἂν ὀλίγον νυκτὸς τις ὑπαυσῆσι τὸν ὕπνον,
Ἀιφνίδιον θορυβεῦσιν ἐφισταμένᾳ μελεδῶναι.

GERARDVS. Κάθημαι] sedeo, authoritatem hinc sibi parat: ipsa nihil ago, sedendo tantùm impero, nec est inefficax meum imperium, vt quod vel nolentes cogat. δώαιο, optatiuum est à δώαμαι.

B

Χρ. Σὺ γὰρ ἂν ποείσαι τί δυνάοι ἀγαθὸν, πλὴν φώδων ἐκ βαλανείου,
Καὶ παιδαρείων ὑποπεινώντων, καὶ γραιδίων κολοσυρτὸν,
Φθειρῶν τ' ἀριθμὸν, καὶ κωνώπων καὶ ψυλλῶν· οὐδὲ λέγω σοι
Ὑπὸ τοῦ πλήθους, αἳ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφαλὴν ἀνιῶσιν,
Ἐπεγειρουσαι καὶ φεάζουσαι, πεινήσας· ἀλλ' ἐπανίστω.
Πρὸς δέ γε τούτοις, ἀνθ' ἱματίου μὴν ἔχειν ῥάκος, ἀντὶ ὃ κλίνης
Σπυράδα χοίνων, κόρεων μεστὴν· ἢ τοὶς ὀδόντας ἐγείρει.
Καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρὸν, ἀντὶ ὃ πρωσκεφαλαίου
Λίθον δυμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ· σιτεῖσθαι δ' ἀντὶ μὴν ἄρτων
Μαλάχης πόρδοις· ἀντὶ ὃ μάζης, φύλλ' ἰχνῶν ῥαφανίδων,

Rationem ineat, qua vitam toleret. CH. *Quidnam tu obsecro possis (lorum:*
Præstare boni cuiquam, præter tubercula balneo-
Et puerorum esurientum & vetularũ voces gemibundas:
Numerum pediculorũ, culicũ & pulicum, (quos iam numerare
Non est) qui odioso bombo stridunt hominis tẽpora circùm,
Et somnum abigunt, dicentes: surge: fames ceruicibus instat.
Quid des prætereà, nisi tritam, pro integra veste, lacernam:
Pro pulchro lecto, cimicibus oppletum, fædumque grabatum:
Qui homini somnum excutiat: pro picturato tegmine putrem
Stoream: pro puluino lapidem: pro pane absumere malua
Gramina: pro maza, raphanorũ foliis exilib° vti:

C D

Σχόλια. Πλὴν φώδων ἐκ βαλανείου.] φλυκταίνων. ἐκ βαλανείου ὅ, διὰ τὸ τοὺς πένητας ἀπορουῶτας ἐνδυμάτων, διὰ τὸ ψύχος ἐν βαλανείοις καθεύδειν. καὶ ἐκ θέρμης ἢ ἀέρος αὐτοὺς ἐξιόντας ὑφαρπαζῆμα προσβαλόντος φλυκταίνας ποιεῖν. Ἀπολλόδωρος τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐρυθήματα, ἢ ἐκ ψύχους ἢ τοὺς τύλους τὰ τὰ ὀπικαύματα τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς, ὡς τῶν πενήτων διὰ τὸ αὐτουργεῖν τοῦτο παθόντων. τὸ ὃ πλὴν ἐν ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ χωρεὶς ἀλλ' ἀνὶ τοῦ εἰμὴ πρὸς τὸ, κολοσυρτὸν. ὅς ὅστιν ἦχος φρυγάνων συρομένων.

E

ingratum, qualis est vel puerorũ fame tabescentium, vel muliercularum senio confectarum, ea enim nunquam non gemere, & plangere audiũtur. φθειρῶν enumerat aliquot animalcula inopibus familiaria: illic enim nascuntur, vbi sordes, situs, & squallor. λέγω. s. ἀριθμὸν, numerũ tibi nõ dico quantum. Innumera ergo esse ait.

Σχόλια. Αἳ βομβοῦσαι.] ἰδίως τὰς ψύλλας ἀφώνους ὔσας, βομβεῖν φησι. κωνώπων γὰρ μᾶλλον τοῦτο ἴδιον. ἐντεῦθεν πρὸς πλανηθέντες τινὲς θηλυκῶς εἰρῆσθαι ὠήθησαν τὰς κώνωπας, λεγόντων ὅ, ἀρσενικῶς γὰρ λέγουσι, οἱ δὲ δωρικῶς, ἀρσενικῶς λέγουσι τὸν ψύλλον. θηλυκῶς δέ τινες τῶν κώνωπα κατὰ τοὺς Ατλικοὺς. ἠχοῦσαι φησιν αἱ κώνωπες. ἐκ γὰρ ἠχοῦσα πρὸς πλάτο. ἢ πρὸς πλάτα. ἐκ ἔστι ὃ ἀλλὰ πρὸς τὰς ψύλλας ἀποδέδωκεν. ἰδίως ὃ εἶπε τὸ ψύλλαν βομβεῖν. ἐ γὰρ προϊᾶσι φωνῶ. κώνωπας ὃ λέγει τὰς ἐμπίδας.

F

GERARDVS. Φώδων.] Sunt φῶδες rubentes maculæ cruribus inductæ ex nimia ignis propinquitate, quæ pauperibus maximè infũt: dũ enim ferè nudi horrent frigore, ad ignẽ accedũt, quàm possunt proximè, vnde eas sibi contrahunt. ἐκ βαλανείου. s. participium γιγνομένων, vel aliud simile, quæ accedunt, à balneo. Hybernis enim temporibus quibus balneum intrare per pecuniam nõ licebat, saltem hoc precibus impetrabant, vt ad ignem balneo subiectũ quandoque accederent, vel prunas inde in suas ædes referrẽt: nam qui in balneo sunt, huiusmodi ἐρυθήματα non ita sibi contrahunt. Κολοσυρτὸν.] Propriè volunt hoc nomen significare sonum qui fit ex aridis lignis detractis: ὁ κτύπος ἀπὸ κόλων συρομένων. vocant enim κόλα τὰ φρύγανα, ligna exiccata. Per metaphoram notat sonum quemcũque molestum, & auribus

G

neque ad φθειρὸς, neque ad ψύλλας est referendũ, vt pote ἀφώνους, sed ad κώνωπας. quo nomine non modo culices notat, sed muscas, & fucos, aliáque eius generis, quæ quoniã lacte & fructibus gaudẽt, idcirco in casis & domunculis agrestiũ agmi natim volitant βομβοῦσα. Quò autem pertinent hæc, αἳ βομβοῦσαι, cum de pulicibus βόμβος nõ dicatur, neque de pediculis? Habuit rationẽ vocis

proximæ,